

[Heising.]

V. Buhl, der i sin tale netop brugte ordene „et risikofyldt foretagende“. Man vidste, at arbejdet ville komme til at foregå under barske, ugunstige omstændigheder, og tingets medlemmer har jo også haft lejlighed til gennem den film, der er optaget deroppe, „Blyklippens gåde“, at få et indblik i, under hvilke vanskelige forhold der har måttet arbejdes. Iøvrigt er det jo ikke ukendt, at efterforskning af underjordiske mineralforekomster i almindelighed indebærer en meget stor økonomisk risiko, og dansk offentlighed vil i erindring have ganske nære eksempler herpå.

Det blev dengang oplyst, at man med sikkerhed kunne regne med en malmforekomst på ca. 400 000 t, og nu vides det ifølge de oplysninger, der er fremkommet i forbindelse med lovforslaget, at der er konstateret tilstedeværelse af ca. ½ mill. t blymalm i blyklippen. Det blev også ved vedtagelsen af loven om Nordisk Mineselskab gjort klart, at hvis der blev tale om etablering af egentlig minedrift, måtte man være forberedt på, at det var nødvendigt at tilvejebringe ny kapital udover stiftelseskapitalen på 15 mill. kr.

Vi står nu ved et afgørende punkt i denne sag. Skal man give op og standse Nordisk Mineselskabs virksomhed, eller skal den danske stat yde yderligere støtte, så at man på den ene side sætter en egentlig blyindvinding i gang i blyklippen og på den anden side muliggør videreføring af efterforskningsarbejdet efter andre mineralforekomster i dette område af Grønland? Her skal jeg ganske kort sige, at mit parti er af den opfattelse, at staten bør medvirke til at føre arbejdet videre. Det bør vel også nu siges, at det sker uden nogen sikkerhed for direkte økonomisk udbytte, og at der stadigvæk vil være tale om et økonomisk risikofyldt foretagende, men vi mener, at mange grunde taler for, at vi ikke standser den virksomhed, der er påbegyndt deroppe i Østgrønland. Personlig er jeg iøvrigt af den opfattelse, at selvom man valgte at

ville bryde af nu, ville man i løbet af en måske ikke så lang årrække vende tilbage til spørgsmålet om gennemførelse af et efterforskningsarbejde efter mineralforekomster i Grønland i overensstemmelse med den tendens, der er så udpræget i vor tid: en intensivering af efterforskningen af underjordiske mineralforekomster.

Jeg kan altså på socialdemokratiets vegne tilsige medvirken til hurtig fremme af lovforslaget. Der kan være visse enkeltheder, man kunne ønske uddybet noget nærmere, end sket er i lovforslaget og bemærkningerne, og jeg agter derfor senere at stille forslag om nedsættelse af udvalg om sagen.

Erik Eriksen: Jeg skal ikke ved denne lejlighed gennemgå forslagens paragraffer, men kun i anledning af det, som den ærede socialdemokratiske ordfører sagde om, at den tidligere socialdemokratiske ordfører, hr. V. Buhl, havde peget på, at det var et risikofyldt foretagende, sige, at det var hr. Buhl jo ikke ene om. Både det ærede medlem hr. Halfdan Hendriksen og jeg var i meget høj grad inde på denne risiko. Jeg gjorde, da vi drøftede foretagendet for halvandet år siden, opmærksom på al den risiko, der var forbundet med det, men sagde samtidig, at vi her stod overfor en opgave, som vi ikke kunne lade ligge, at hele nyordningen af Grønland bød os at undersøge de muligheder, som havde vist sig ved de forekomster af bly og zink, der var fundet i nærheden af Mesters Vig. Som man måske vil erindre, blev det dengang fra forskellige sider fremført, at det var en folkesag, vi her stod overfor, og med en „folkesag“ mente man vel noget i retning af, at det var noget, praktisk talt enhver borger skulle have sin egen aktie i. Jeg understregede som sagt i min fremsættelsestale, at det var et yderst risikabelt foretagende, vi her stod overfor — det er minedrift vel iøvrigt altid, også fordi verdensmarkedets priser på metaller svinger så stærkt — og jeg kan tydeligt huske, at jeg tilføjede, at det kunne gå sådan, at den aktiekapital, der investeredes,